

Forskellen i forhold til nu er, at dengang kunne hr. Thulesen Dahl og jeg i fællesskab kritisere, hvis en EU-sag f.eks. ikke blev ordentligt behandlet. Forskellen er, at nu har hr. Kristian Thulesen Dahl udstyret sig selv med en mundkurv, således at når sager fremover ikke bliver ordentligt behandlet, så er hr. Kristian Thulesen Dahl ikke længere at finde blandt dem, der kritiserer det. Det er bundlinjen i den her debat.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan konstatere, at der ikke sker nogen større bevægelse i sagen, og for at forebygge, at vi kommer til at stå i en lignende situation – hvad vi gør, i og med at jeg har bedt om at få en tilsvarende sag om det sociale råd trukket i Folketinget, så vi kan få en behandling her, da det kan få udsigt til at få samme karakter – vil jeg her anmode Finansudvalgets formand om at indkalde til et åbent samråd med statsministeren, sådan at vi kan diskutere, hvordan regeringen tilrettelægger sit lovprogram og dermed bruger Finansudvalget i den anledning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Thulesen Dahl analyserer sig frem til, at den her diskussion skyldes en politisk uenighed omkring instituttet og dets arbejde. Men det viser jo bare, hvor lidt betryggende det er, at behandlingen foregår i Finansudvalget, for hvis hr. Thulesen Dahl kendte sagens substans, så ville han vide, at problemet netop er, at vi slet ikke kan finde ud af, om vi er enige eller uenige, fordi regeringen ikke har beskrevet, hvad instituttet skal lave.

Der foreligger ikke et kommissorium. Det har ikke været muligt at få at vide, hvordan man prioriterer, om det er en miljøvurdering af den økonomiske politik eller det er en økonomisk vurdering af miljøpolitikken. Vi har ikke kunnet få at vide, hvad der skal ske, og når man spørger miljøministeren, så får man at vide: Det må instituttet selv om.

Når vi så spørger, hvordan kan man søge om 10 mio. kr. til noget, som man ikke ved hvad er, så siger miljøministeren, at det er han helt tryk ved. Hvorfor er han tryk ved det? Det er han, bare fordi det er han. Det er sagens behandling.

Derfor vil jeg bare gentage mit spørgsmål. Mener hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti, at det er en god fremgangsmåde, at et miljøinstitut

til 10 mio. kr. realitetsbehandles i Finansudvalget? Burde det ikke i princippet realitetsbehandles og færdigbehandles i Miljøudvalget?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det seneste indlæg viste med al ønskelig tydelighed, hvorfor vi er optaget af at få en saglig behandling af sagen og få bogført de gode argumenter for det synspunkt, mindretallet har, og de dårlige argumenter for synspunktet, som flertallet har.

Det har nemlig ikke noget at gøre med, som hr. Kristian Thulesen Dahl prøver at lægge op til, at man var mere end irriteret over, at der var en politisk uenighed, og at man i stedet for at have et flertal havde et mindretal. Ja, det er jo selvfølgelig vældig beklageligt, men det er vilkårene.

Nej, det, der er i det, og som jeg synes er ærgerligt for Folketinget og trist, er, at vi har gruppeformænd siddende her i salen, som har været medlemmer af Folketinget længe, som synes, at det her er en værdig behandling, at vi ikke kan få grundlaget for uenigheden, argumenterne for uenigheden behandlet dér, hvor det hører til, nemlig i fagudvalgene. Det har ikke noget at gøre, som hr. Kristian Thulesen Dahl nærmest sagde, med, om Finansudvalget var dumt eller ej. Nej, det er et spørgsmål om, hvad der er Finansudvalgets opgave, hvordan medlemmerne er udvalgt til det arbejde, og hvordan medlemmerne er udvalgt til at varetage arbejdet på miljøområdet i Miljøudvalget. Det ville være logisk, det ville være ordentligt for den parlamentariske skik, at behandlingen foregik dér.

Formanden:

Jeg skal spørge, om der er flere ordførere, der ønsker ordet. (*Ophold*). Ja.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil bare godt lige sige til fru Pia Gjellerup, at hvis man anlægger det kriterium, at man ikke kan behandle de ting, som de, der sidder i Finansudvalget, ikke er fagordførere på, ordentligt, er der faktisk ganske mange ting, der behandles i Finansudvalget i dag, som fremover skal lægges andre steder hen.

Der kommer aktstykker med ønsker om penge i en helt anden størrelsesorden end den, vi diskuterer her, og som med fru Pia Gjellerups velsignelse – også mens hun var minister – eks-